

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla jogtanácsos által képviselt felperesnek, elnök által képviselt alperes ellen, ajánlás hatályon kívül helyezése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. január 31. napján kelt 29.P.25.447/2010/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes pontosított keresetében az alperesi békéltető testület BBT/0395/2010 számú ajánlásának - mely szerint „a vállalkozás (felperes) az írásba foglalt ajánlás kézhezvételét követő 15 napon belül javítsa meg vagy cserélje ki a fogyasztó Karancs tűzhelyét; amennyiben ezekre nem képes, fizesse vissza annak 39.990 forintos vételárát a fogyasztónak” - a hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy - álláspontja szerint - az alperesi ajánlás jogszabályba és az általános kereskedelmi gyakorlatba ütközik, e körben hivatkozott a Ptk. 248. § (2) bekezdésének első fordulatra és a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 34. § (4) bekezdésére. Kifejtette továbbá, hogy az alperes megsértette az Fgytv. 34. § (3) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezést, mivel az általa jelölt tag nélkül járt el. Továbbra is állította, hogy a fogyasztó által vásárolt termék kijavítását jogszabálysértés nélkül tagadta meg, mivel a fogyasztó a termék üzembe helyezéséhez nem szakszerviz szolgáltatását vette igénybe, így szerinte a jótállás alapján érvényesíthető jogai megszűntek.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott az egyes tartós fogyasztási cikkekre vonatkozó kötelező jótállásról szóló 151/2003. (IX. 22.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 1. § (1) és (2) bekezdéseire, a Ptk. 277. § (1) bekezdésére, 305/A. § (2) bekezdésére, 306. § (1) bekezdésére. Előadta, hogy a Ptk. 248. § (2) bekezdése alapján a jelen esetben a jótállást a Kormányrendelet keletkezteti, és a Kormányrendelet 1. § (2) bekezdése értelmében a jótállás feltételhez nem köthető, annak korlátozása, illetve attól a fogyasztó hátrányára történő eltérés nem megengedett.

Az elsőfokú bíróság a 2011. január 31-én kelt 6. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperesnek az Fgytv. 34. § (1) bekezdésének a) pontjára alapított kifogása a 25. § (1) bekezdése értelmében nem alapos, mivel a felperes a testület elnöke által kijelölt - a felperes által jelölt személytől eltérő - tag függetlenségét vagy pártatlanságát az alperes által lefolytatott eljárás során nem vitatta. Kifejtette, hogy a felperest a jelen esetben jogszabályon alapuló jótállási kötelezettség terhelte, amelynek terjedelmét és feltételeit a Kormányrendelet 1. § (2) bekezdése szerint a felperesi vállalkozás nem jogosult egyoldalúan a fogyasztó hátrányára szűkíteni, mivel az ilyen rendelkezés semmis. Sem a Ptk., sem a Kormányrendelet nem ad továbbá lehetőséget a felperes számára arra, hogy a jogszabályban előírt jótállási kötelezettségét egy általa egyoldalúan alátámasztott feltétellel szűkítse. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes helyesen értelmezte a jótállásra vonatkozó jogszabályokat és a fogyasztói szerződést, helyes jogi következtetést vont le, ezért ajánlásának az Fgytv. 34. § (4) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezésének nincs helye.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének történő helyt adást kérte. Álláspontja szerint a Kormányrendelet 3. § (3) bekezdése és 5. § (1) bekezdése értelmében a szakszervezetek megjelölése, valamint a szakszervezetek kötelező igénybevételeinek kikötése nem jelenti a fogyasztó jótállási jogának a korlátozását, a Ptk. 248. § (2) bekezdése értelmében pedig lehetőség van arra, hogy a jótállás a kötelezettet a szolgáltatásra vonatkozó reklámban, így az üzletben kihelyezett vevőtájékoztatóban foglalt feltételek szerint terhelje. Hivatkozott továbbá a Gazdasági Versenyhivatal számú eljárásban hozott határozatára.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Fellebbezési ellenkérelmében lényegében az általa már korábban előadottakat ismételte meg.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, az arra alapított érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetért, azonban indokait az alábbiak szerint módosítja.

Az Fgytv. 34. § (4) bekezdése értelmében a vállalkozás az ajánlás hatályon kívül helyezését - az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül - akkor is kérheti a békéltető testület székhelye szerint illetékes megyei bíróságtól, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

A fenti jogszabályi rendelkezés értelmében a bíróság az ajánlás hatályon kívül helyezése iránt indított perekben kizárólag azt vizsgálja, hogy az ajánlás tartalma a jogszabályoknak megfelel-e.

A Ptk. 306. § (1) bekezdése értelmében hibás teljesítés esetén a jogosult

a) elsősorban - választása szerint - kijavítást vagy kicserélést követelhet, kivéve, ha a választott szavatossági igény teljesítése lehetetlen, vagy ha az a kötelezettnek a másik szavatossági igény teljesítésével összehasonlítva aránytalan többletköltséget eredményezne, figyelembe véve a szolgáltatott dolog hibátlan állapotban képviselt értékét, a szerződésszegés súlyát, és a szavatossági jog teljesítésével a jogosultnak okozott kényelmetlenséget;

b) ha sem kijavításra, sem kicserélésre nincs joga, vagy ha a kötelezett a kijavítást, illetve a kicserélést nem vállalta, vagy e kötelezettségének a (2) bekezdésben írt feltételekkel nem tud eleget tenni - választása szerint - megfelelő árleszállítást igényelhet vagy elállhat a szerződéstől.

Az alperesi ajánlás teljes mértékben megfelelt a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezésnek, ezért annak hatályon kívül helyezésének nincs helye. Az ilyen perekben nem tartozik a bíróság hatáskörébe az ajánlás indokai megalapozottságának a vizsgálata, így a jelen ügyben nincs annak jelentősége, hogy a szakszerviz igénybevételének az elmulasztása esetén a felperest terhelte-e jótállási kötelezettség.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - az alperesi ajánlásnak az Fgytv. 34. § (4) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezése tárgyában kifejtett indokok módosításával - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte a felperes másodfokú perköltsége megfizetésére történő kötelezését, azonban annak alapjául szolgáló tényt egyáltalán nem adott elő, a Fővárosi Ítéltábla pedig a per egyéb adatai alapján az alperes másodfokú perköltség igényét nem tartotta megalapozottnak, ezért a Pp. 79. § (1) bekezdése szerint a másodfokú perköltség tárgyában történő határozathozatalt mellőzte.

Budapest, 2011. augusztus 25.

. Németh László sk.
a tanács elnöke
. Molnár Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Réczi Imréné
bírószági ügyintéző